

Skipperens Genfærd.

Nordisk Lystspil.

I Hovedrollen: *Lauritz Olsen.*

Skuespiller Bønne har faaet tildelt Skipper Worses Rolle i »Garman og Worse« og søger forgæves i sit store Album efter en passende Maske. Da ingen af dem tilfredsstiller ham, beslutter han at gaa ned til Havnen for om muligt at finde en levende Model. I Skipper Clausen, Føreren af Skonnerten »Det gode Haab«, finder han netop den Type, han søger, og for at komme i nærmere Forbindelse med ham, inviterer han ham over i den nærliggende Sømandskneipe, »Stormfuglen«, paa et lille Glas. Herovre indgaar Bønne et Væddemaal med Skipper Clausen om, at han kan komme til at ligne ham paa et Haar, og da Clausen tvivler, tager de straks hjem til Bønne, hvor Forvandlingen sker. I Løbet af en halv Time er Bønne maskeret saa godt, at han ligner Skipperen, som var han hans Tvillingbroder. For nu at prøve Virkningen tager de hen i »Stormfuglen«. Skipper Clausen gaar alene ned og bestiller to Toddyer, men medens Værten gaar ud for at hente disse, lister Bønne sig ned og sætter sig paa Stolen

lige overfor Skipperen. Da Værten serverer Toddyerne og ser Skipperen og hans Genfærd, faar han et Anfald af Dilerium, og det gaar først over, da Bønne er forsvunden, og han igen kun ser sin Skipper.

Oppe paa Gaden møder Clausen sin Reder, der gerne vil tale et Øjeblik med ham, hvorfor han beder Bønne gaa lidt i Forvejen. Tilfældigt møder Bønne en af sine Kammerater ved Teatret, en ung Dame, og efter at have givet sig tilkende for hende, fortæller han hende, at han har en lille Spøg for og faar hende til at gaa ned i Skipper Clausens Kahyt. Lidt efter kommer Skipperen intetanende derned, og finder til sin store Forbavselse en ung smuk Dame i Stedet for Skuespilleren. Naa, Clausen er ikke mere end et Mandfolk, altsaa begynder han at gøre Stormkur til Damen, men midt under Kuren indtræffer pludselig Madam Clausen. Hun finder ikke Situationen slet saa tiltalende, og da hun er en meget haandfast Dame, ekspederer hun i en Haandevending først Damen og dernæst sin Mand op af Kahytten.

Under alt dette har Bønne holdt sig i Baggrunden, morende sig kosteligt over Sagens Forløb. Nu mener han, han bør tage Affære, og vover sig ned i Kahytten til Madam Clausen, som jo tror, det er Manden, der angerfuld vender tilbage. Det lykkes virkelig ogsaa Bønne at formilde hende ved Hjælp af sine ømme Kærtegn og en Flaske Portvin, men da pludselig den rigtige Skipper Clausen dukker op og anbringer sig paa den anden Side af hende, tror Madammen, hun er bleven tosset og styrter skrigende op af Kahytten og væk fra Skibet, medens Skipper Clausen leende maa indrømme, at Bønne har vundet sit lille Væddemaal med Glans.

Skuespiller Bønne har faaet tildelt Skipper Worses Rolle i "Garman og Worse" og søger forgæves i sit store Album efter en passende Maske. Da ingen af dem tilfredsstiller ham, beslutter han, at gaa ned til Havnen for om muligt at finde en levende Model. I Skipper Clausen, Føreren af Skonnerten "Det gode Haab", finder han netop den Type, han søger, og for at komme i nærmere Forbindelse med ham, inviterer han ham over i den nærliggende Sømandskneipe, "Stormfuglen", paa et lille Glas. Herovre indgaar Bønne et Væddemaal med Skipper Clausen om, at han kan komme til at ligne ham paa et Haar, og da Clausen tvivler, tager de straks hjem til Bønne, hvor Forvandlingen sker. I Løbet af en halv Time er Bønne maskeret saa godt, at han ligner Skipperen, som var han hans Tvillingbroder. For nu at prøve Virkningen tager de hen i "Stormfuglen". Skipper Clausen gaar alene ned og bestiller to Toddyer, men medens Værten gaar ud for at hente disse, lister Bønne sig ned og sætter sig paa Stolen lige overfor Skipperen. Da Værten serverer Toddyerne og ser Skipperen og hans Genfærd, faar han et Anfald af Delirium, og det gaar først over, da Bønne er forsvunden, og han igen kun ser sin Skipper.

Oppe paa Gaden møder Clausen sin Rheder, der gerne vil tale et Øjeblik med ham, hvorfor han ber Bønne gaa lidt i Forvejen. Tilfældigt møder Bønne en af sine Kammerater ved Teatret, en ung Dame og efter at have givet sig tilkende for hende, fortæller han hende, at han har en lille Spøg for og faar hende til at gaa ned i Skipper Clausens Kahyt. Lidt efter kommer Skipperen intetanende derned, og finder til sin store Forbauselse en ung smuk Dame i Stedet for Skuespilleren. Naa, Clausen er ikke mere end et Mandfolk, altsaa begynder han at gøre Stormkur til Damen, men midt under Kuren indtræffer pludselig Madam Clausen. Hun finder ikke Situationen slet saa tiltalende, og da hun er en meget haandfast Dame, ekspedere hun i

en Haandevending først Damen og dernæst sin Mand op af Kahytten.

Under alt dette har Bønne holdt sig i Baggrunden, mørende sig kosteligt over Sagens Forløb. Nu mener han, han bør tage Af-fære, og vover sig ned i Kahytten til Madam Clausen, som jo tror, det er Manden, der angerfuld vender tilbage. Det lykkes virkelig ogsaa Bønne at formilde hende ved Hjælp af sine sømme Kærtæg og en Flaske Portvin, men da pludselig den rigtige Skipper Clausen dukker op og anbringer sig paa den anden Side af hende, tror Madammen, hun er bleven tosset og styrter skrigende op af Kahytten og væk fra Skibet, medens Skipper Clausen leende maa indrømme, at Bønne har vundet sit lille Væddenaal med Glans.

NORDISK FILM

COPENHAGEN

COMPAGNY

Kapitän Klüth's Doppelgänger.

Nachdem der Schauspieler Wundermann in allen Albuns vergebens nach einer originellen Seemanns-Maske gesucht hat, entschliesst er sich, seine Studien an Ort und Stelle fortzusetzen. Im Hafen liegt ein Schonar, dessen Kapitän der Typus eines ollen ehrlichen Seemanns ist. Bei seinem Anblick hört Wundermann bereits Beifallsstürme durch das Theater brausen. Kapitän Klüth ist auch gar nicht abgeneigt, als Modell zu dienen. Im "Sturmvogel" bei einem Glase steifen Groggs erklärt er sich sogar bereit, auf eine Wette einzugehen, die Wundermann ihm vorschlägt. Ein jeder soll Wundermann für den ollen Kapitän Klüth halten, so ähnlich wird die Maskierung ausfallen. Natürlich gewinnt der Schauspieler seine Wette mit einer verblüffenden Leichtigkeit. Zunächst gerät der Wirt vom "Sturmvogel", aus dem Häuschen, als er Kapitän Klüth sich verdoppeln sieht, aber da ihm dies auch mit anderen Dingen bereits des öfteren geschehen ist, legt sich sein Erstaunen bald. Da trifft Wundermann eine Kollegin vom Theater und überredet sie, in die Kajüte des Schonars herabzusteigen. Als Kapitän Klüth heimkehrt, entdeckt er die schöne Unbekannte und nimmt die Gelegenheit herzhafte wahr. Leider wird das Pärchen durch Frau Klüth gestört, die ihren Mann und sein Liebchen etwas unsanft zur Kajüte hinausbefördert. Während nun der wahre Kapitän Klüth über die Hinfälligkeit aller irdischen Freuden sinniert, begibt sich Kapitän Klüth II in den Kajütenraum, um die schmollende Gattin zu besänftigen. Nichtsahnend erwidert Frau Klüth die Liebkosungen des Fremden und gibt dadurch wieder ihrem richtigen Gatten Gelegenheit, eifersüchtig zu werden. Nunmehr erklärt Kapitän Klüth seine Partie für verloren, und Wundermann steigt befriedigt und seines Erfolges sicher auf die Bretter, welche die Welt bedeuten.

Le comédien Haricot a été chargé du rôle du capitaine de navire Worse dans "Garman et Worse", et cherche en vain dans son grand album un masque qui convienne. Comme aucun ne le satisfait il se décide à descendre vers le port pour essayer d'y trouver un modèle vivant. Il trouve justement le type qu'il cherche en la personne de Nicolas, capitaine de la goélette "Bon espoir" et pour entrer en rapports plus étroits avec celui-ci il l'invite à prendre un petit verre dans un cabaret voisin "Le pétrel" fréquenté par les gens de mer. Là, Haricot parle avec Nicolas, qu'il peut se grimer au point de lui ressembler comme deux gouttes d'eau; et, comme Nicolas en doute, ils se rendent tous deux chez Haricot où le changement s'opère. Au bout d'une demi-heure Haricot est si bien grimé qu'il ressemble à Nicolas à s'y méprendre. Pour se rendre compte de l'effet qu'ils peuvent produire, ils se rendent au "Pétrel". Le capitaine Nicolas entre le premier et commande deux grogs; mais tandis que le cabaretier va les chercher, Haricot se glisse dans l'établissement et vient s'asseoir en face du capitaine. Quand le patron revient et voit le capitaine et son sosie, il est pris d'une attaque de delirium, et il ne revient à lui que lorsque Haricot est disparu.

Dans la rue Nicolas rencontre son armateur qui lui demande un instant d'entretien, et il prie Haricot d'aller devant. Par hasard Haricot rencontre une de ses camarades du théâtre, une jeune dame, et après s'être fait reconnaître, il lui raconte qu'il veut faire une petite plaisanterie et la décide à venir avec lui dans la cabine du capitaine Nicolas. Peu après, le capitaine, qui ne se doute de rien, arrive et, à son grand étonnement, trouve une jolie jeune dame au lieu de l'acteur. Nicolas, qui n'est après tout qu'un homme,

(Le sosie du batelier).

commence à faire à la dame un cour en règle, mais, au moment le plus intéressant, arrive madame Nicolas. Elle ne trouve pas la situation de son goût, et comme elle a la main très légère elle expulse au galop la dame et son mari. Pendant tout cela Haricot s'est tenu à l'écart, s'amusant beaucoup de l'affaire. Maintenant il pense que le moment est venu pour lui d'entrer en jeu, il va retrouver madame Nicolas dans la cabine; celle-ci croit que c'est son mari repentant qui revient. Haricot réussit à la calmer au moyen de tendres caresses et d'une bouteille de vin, mais au même moment arrive le vrai capitaine Nicolas qui se place de l'autre côté d'elle. Madame Clausen croit qu'elle est devenue folle et se précipite en criant hors de la cabine et du vaisseau, tandis que le capitaine Nicolas doit convenir en riant que Haricot a gagné son pari avec éclat.

A/s **NORDISK FILMS CO.**

COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.

VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.

BARCELONE. SOFIA.
